

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/61/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425201575
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4425201575.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovvej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobkyne v 1. rade: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. C. D. XXXX/X, E. F. a žalobcu v 2. rade: B. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. C. D. XXXX/X, E. F., proti žalovanej: B. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I. B. XXXX/XX, E. F., o náhradu škody za spoločenské uplatnenie, o odvolaní žalobcov v 1. a v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 18. júna 2025 č. k. 15C/32/2025-16, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie podanie žalobcov v 1. a v 2. rade odmietol. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil s poukazom na § 129 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V odôvodnení rozhodnutia poukázal na podanie žalobcov doručené súdu prvej inštancie dňa 23.04.2025, ktoré malo byť podľa obsahu žalobou o náhradu škody, pričom k žalobe neboli priložené žiadne listinné dôkazy. Súd prvej inštancie z reg. „T“ zistil, že konanie vedené pod sp. zn.: 3T/46/2024 bolo právoplatne skončené a pripojil do spisu trestný rozkaz sp. zn.: 3T/46/2024-422 zo dňa 04.09.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.09.2024. Následne súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 15C/32/2025-7 zo dňa 30.04.2025 vyzval žalobcov v 1. a v 2. rade, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia svoje podanie, ktoré bolo súdu doručené dňa 23.04.2025, doplnili o: opísanie rozhodujúcich skutočností, t. j. skutočností, o ktoré opierajú svoje nároky, a z ktorých vyplývajú ich nároky, prípadne aj s uvedením odkazov na právny predpis na ktorý sa odvolávajú tak, aby z podania bolo zrejmé, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, a čoho sa žalobcovia domáhajú - mali by uviesť určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petít (návrh výroku ako má súd rozhodnúť vo veci samej tak, aby návrh výroku spĺňal podmienky jeho vykonateľnosti), o dôkazy, na ktoré sa žalobcovia odvolávajú a ktorých povaha to pripúšťa a ktorými preukazujú oprávnenosť a výšku uplatneného nároku, okrem tých, ktoré nemôžu pripojiť bez svojej viny, ktoré je vhodné označiť. Súd prvej inštancie zároveň poučil žalobcov, že opravené a doplnené podanie majú predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá zo strán obdržala jeden rovnopis. Žalobcovia boli poučení o tom, že ak v lehote určenej súdom podanie neopravia alebo nedoplnia, súd podanie odmietne; to neplatí ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať (§ 129 ods. 3 CSP). Predmetné uznesenie bolo žalobcovi v 1. rade doručené dňa 02.06.2025, žalobca v 2. rade si zásielku neprevzal v odbernej lehote.

2. Žalobcovia v 1. a v 2. rade podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.06.2025 doplnili svoje podanie a uviedli, že uplatnenú sumu požadujú za liečenie zranení a dĺžku liečenia, ktorých spôsob a dĺžka vykazuje znaky ťažkej ujmy na zdraví - poruchy zdravia trvajúce dlhší čas (viď znalecký posudok od B. J. J.). Žiadali, aby im žalovaná každému vyplatila sumu 4.000 eur (podľa § 228ods.1 Trestného poriadku). Prílohou ich podania bol trestný rozkaz tunajšieho súdu sp. zn.: 3T/46/2024-422 zo dňa

04.09.2024. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj skutočnosť, že žalobcovia ani podaním doručeným dňa 16.06.2025 svoje podanie doručené dňa 23.04.2025 požadovaným spôsobom nedoplnili a nepredložili žiadne dôkazy, ktorými by preukazovali oprávnenosť a výšku uplatneného nároku, súd prvej inštancie ich podanie odmietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podala písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa ktorá uviedla, že žalovaná im spôsobila ťažkú ujmu, preto je povinná im odškodnenie uhradiť. Dôvodila, že žalovaná im svojim konaním spôsobila ťažkú ujmu na zdraví (viď. posudok od J. J.). Na následky zranenia boli 5 mesiacov pripútaní na lôžko. Za túto celú dobu žalovaná sa ich nespýtala, ako sa majú, úplne sa odmlčala a už len z ľudského hľadiska to bolo nepochopiteľné. Zdôraznila, že pri výsluchu boli poučení, že majú nárok na náhradu škody za liečenie a že si majú dať žiadosť na úhradu. Preto žiadala súd, aby zaviazal žalovanú dodatočne im vyplatiť ich nárok. V závere uviedla, že na následky jej zranenia, sa bude liečiť doživotne, preto žiadala sumu 4000 eur aj sebe aj synovi, čo predstavujú len čiastočné výdavky, ku ktorým sa žalovaná aj sama zaviazala pred personálom v nemocnici, pritom uvedená suma je len minimálna čo žiadajú.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods.1 písm. b) a CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 odsek 1 CSP písm. b), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

7. Podľa § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

8. Podľa § 129 ods. 3 CSP, ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

9. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobcovia v 1. a v 2. rade domáhajú náhrady škody za spoločenské uplatnenie z dôvodu, že žalovaná žalobcom na priechode pre chodcov nedala prednosť, v dôsledku čoho došlo k zrážke motorového vozidla a chodcov – žalobcov v 1. a v 2. rade. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 15C/32/2025-7 zo dňa 30. apríla 2025 vyzval žalobcov v 1. a v 2. rade, aby svoje podanie zo dňa 23.04.2025 doplnili o opísanie rozhodujúcich skutočností a o doplnenie dôkazov, na ktoré sa odvolávajú. Na uvedené uznesenie žalobcovia v 1. a v 2. rade reagovali svojim podaním zo dňa 16.06.2025, ktoré však súd prvej inštancie vyhodnotil ako neúplné, nakoľko žalobcovia nepredložili žiadne dôkazy, ktorým by preukazovali oprávnenosť a výšku uplatňovaného nároku a preto rozhodol napadnutým uznesením tak, že podanie žalobcov odmietol.

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Z ust. § 129 ods. 3 CSP vyplýva, že základným predpokladom pre odmietnutie podania je to, že vady podania spôsobujú nemožnosť pokračovať v konaní. Treba pritom vždy dôsledne rozlišovať, či ide o vady podania alebo či ide o nedôvodnosť žaloby. Súčasne treba mať vždy na zreteli, že nezákonné odmietnutie podania je porušením práva na spravodlivý proces a ide o odvolací a dovolací dôvod, ale tiež dôvod na podanie ústavnej sťažnosti.

12. Právo na spravodlivý proces je v Ústave Slovenskej republiky garantované v jej siedmom oddiele druhej hlavy (čl. 46 až čl. 50) a je primárnym ústavným východiskom pre zákonom upravené konanie

súdov a iných orgánov verejnej moci Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie jeho ochrany, a tým aj ústavnoprávnym východiskom zákonných úprav jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu. Priestor pre ňu vytvára čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Aplikačným ústavnoprávnym limitom je čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv podľa čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (napr. I. ÚS 56/01, I. ÚS 1/03, I. ÚS 226/03). Základné právo na súdnu ochranu garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje každému právo na prístup k súdu a právo na určitú kvalitu súdneho konania pred nezávislým a nestranným súdom, t. j. právo na spravodlivý proces (napr. IV. ÚS 233/04, IV. ÚS 95/07).

13. Základné právo na spravodlivý proces je najvýznamnejším interpretačným hľadiskom pre všetky procesné poriadky ustanovené zákonom. Z toho vyplýva ústavná povinnosť každého všeobecného súdu vykladať a používať procesné normy, ktoré sú obsahom procesných poriadkov ustanovených zákonom v súlade s princípmi a s obsahom základného práva na spravodlivý proces. Okrem toho je táto interpretácia a aplikácia povinná rešpektovať princíp materiálneho právneho štátu, a teda materiálne chápanie spravodlivosti tak, ako to je vyjadrené v čl. 1 ods. 1 ústavy.

14. Pravidlo, že súd posudzuje podanie podľa jeho obsahu, vyplýva zo zásady neformálnosti podania. Podania v civilnom súdnom konaní nemajú v zásade predpísanú žiadnu formu. Súd vždy posúdi obsah a zmysel podania a uskutoční záver, o aký úkon sa z tohto hľadiska jedná. Pri posudzovaní podania podľa jeho obsahu nemôže súd určitému podaniu dávať iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu podania, jeho vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii v podaní, použitým výrazovým prostriedkom a celkovému zmyslu podania.

15. Medzi náležitosti žaloby patrí okrem iného aj pravdivé a úplne opísanie rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov (§ 132 ods. 1 CSP). Absencia týchto náležitostí však nemôže byť dôvodom pre odmietnutie podania v zmysle § 129 ods. 3 CSP, pretože tieto vady žaloby nespôsobujú nemožnosť pokračovania v konaní. Ak žalobca v žalobe neopíše rozhodujúce skutočnosti a neuvedie dôkazy a tieto neprodukuje ani v priebehu konania, má to za následok zamietnutie žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena a nie nemožnosť pokračovania v konaní. Okrem toho, žalobcovia v 1. a v 2. rade v žalobe rozhodujúce skutočnosti opísali (žalobkyňa požadovala pre seba a pre svojho syna /žalobca v 2. rade/ každému 4 000 eur titulom náhrady škody z dôvodu, že ich žalovaná zrazila na priechode pre chodcov, za čo bola právoplatne odsúdená trestným rozkazom, v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 3T/46/2024, pričom uvedené trestné konanie žalobkyňa sama označila). Žalobkyňa nie je povinná žalobou uplatnený nárok právne kvalifikovať. V žalobe totiž žalobkyňa celkom jednoznačne a zreteľne uviedla, že sa proti žalovanej domáha zaplatenia sumy 4 000 eur pre seba a syna z dôvodu, že došlo k ich zrážke s vozidlom, ktoré riadila žalovaná. Súd prvej inštancie následne do spisu pripojil uvedený trestný rozkaz opatrený právoplatnosťou, z ktorého bolo zrejmé, že žalovaná žalobcami tvrdené skutočnosti spáchala, za čo bola právoplatne odsúdená. Žalobcovia v 1. a v 2. rade zároveň v podanej žalobe presne označili obe sporové strany menom, dátumom narodenia a bydliskom. Za týchto okolností považuje odvolací súd za nadbytočné konanie súdu prvej inštancie v tom smere, že žalobcov uznesením vyzval na opísanie rozhodujúcich skutočností, pričom už zo žalobného petitu bolo zrejmé, čoho sa žalobcovia domáhajú.

16. Súd prvej inštancie tým, že predmetné podanie žalobcov v 1. a v 2. rade odmietol, hoci pre tento postup neboli splnené zákonné podmienky, porušil právo žalobcov na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na vyššie uvedené, bude povinnosťou súdu prvej inštancie o žalobe opätovne rozhodnúť a po právnej stránke bude potrebné, aby sa zaoberal, či žalobou uplatňovaný nárok na náhradu škody má oporu v hmotnom práve, pričom zohľadní existujúcu judikatúru v súvislosti s určovaním jej výšky. Svoje rozhodnutie riadne odôvodní tak, aby bolo preskúmateľné a aby z neho bolo možné zistiť, akými závermi a myšlienkovými postupmi sa súd riadil (§ 220 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Záverom odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že súd prvej inštancie v záhlaví napadnutého uznesenia nesprávne uviedol dĺžku v priezvisku žalobkyne v 1. rade: A. B., pričom správne v zmysle údajov vyplývajúcich z Registra obyvateľov SR má byť A. B.. Zároveň súd prvej inštancie v súlade

s údajmi vyplývajúcimi z Registra obyvateľov SR, pri žalovanom v 2. rade opomenul uviesť titul B. A. B.. Súd prvej inštancie preto v novom rozhodnutí uvedie priezvisko žalobkyne v 1. rade a uvedenie titulu žalobcu v 2. rade.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).